

Bruselj, 5.8.2015
COM(2015) 388 final

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

o pravilih, ki urejajo ravni uporabe bonitetnih zahtev za banke

KAZALO

1.	Uvod.....	3
2.	Pregled pravil, ki urejajo ravni uporabe bonitetnih zahtev iz CRD in CRR	4
2.1.	Splošno pravilo nadzora na dveh ravneh	4
2.1.1.	Splošno pravilo v skladu s standardi BCBS.....	4
2.1.2.	Obe ravni uporabe se medsebojno dopolnjujeta	4
2.2.	Izjeme od splošnega pravila	5
2.3.	Utemeljitev izjem.....	6
2.4.	Uporaba opustitev v EU	7
3.	Vprašanja, opredeljena v zvezi s pravili, ki urejajo ravni uporabe bonitetnih zahtev .	7
3.1.	Razlike v odstopanjih, ki se uporabljajo za kreditne institucije in investicijska podjetja	8
3.2.	V pravila niso vključeni vidiki reševanja.....	8
3.3.	Obstoj odstopanj z neprimernim področjem uporabe	8
3.4.	Nepopolni pogoji za uporabo opustitev	9
3.5.	Neusklajenost pravil o izjemah med CRD in CRR.....	9
3.6.	Nezadostno spremljanje subjektov, izključenih iz obsega bonitetnih zahtev	10
3.7.	Opredeljena vprašanja v zvezi z razlago	10
3.7.1.	Tveganje različnih razlag v zvezi z uporabo pravil o prejemkih na konsolidirani podlagi.....	10
3.7.2.	Tveganje različnih razlag v zvezi s pogoji za uporabo opustitev.....	10
3.7.3.	Nejasno obravnavanje institucij z deleži v finančnih subjektih, ustanovljenih v tretjih državah	11
4.	Sklepna ugotovitev	11

1. UVOD

Nadzor bančne skupine, ki vključuje več kreditnih institucij ali investicijskih podjetij (v nadaljnjem besedilu: institucije), se izvaja na dveh ravneh, tj. na ravni celotne bančne skupine in ravni posamezne institucije v skupini. Prva raven pomeni nadzor na konsolidirani podlagi, druga raven pa nadzor na posamični podlagi. V skladu s tem načelom nadzora na dveh ravneh se na posamični in konsolidirani podlagi uporabljajo bančna bonitetna pravila iz Direktive 2013/36/EU¹ (v nadaljnjem besedilu: CRD) in Uredbe (EU) št. 575/2013² (v nadaljnjem besedilu: CRR). Vendar za to načelo velja veliko izjem.

Namen tega poročila je oceniti ustreznost pravil, ki urejajo ravni uporabe bonitetnih zahtev iz CRD in CRR, zlasti v zvezi z ureditvijo izjem. To poročilo skupaj obravnava dva mandata, ki sta ju Komisiji podelila Evropski parlament in Svet, kot je določeno v členu 161(4) CRD in členu 508(1) CRR:

- prvi mandat od Komisije zahteva, da do 31. decembra 2014 preveri izvajanje členov 108 in 109 CRD ter o tem izdela poročilo, ki ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, skupaj s kakršnimi koli ustreznimi zakonodajnimi predlogi; v teh dveh členih so določene ravni uporabe bonitetnih zahtev iz členov 73 do 96 CRD v zvezi s procesom ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala, ureditvami upravljanja, upravljanjem tveganja in politikami prejemkov;
- drugi mandat od Komisije zahteva, da preveri izvajanje naslova II dela 1 in člena 113(6) in (7) CRR ter o tem poroča. Pod naslovom II dela 1 CRR so določena pravila o uporabi vseh drugih bonitetnih zahtev iz CRD in CRR za institucije, vključno z institucijami v združenih omrežjih in institucionalnih shemah za zaščito vlog, na posamični ali konsolidirani podlagi. V členu 113(6) in (7) CRR so določeni pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za izvzete institucij, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog, ali institucij, ki jih povezuje odnos v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS³, iz likvidnostnih zahtev na posamični podlagi.

Poročilo temelji na mnenju Evropskega bančnega organa (v nadaljnjem besedilu: EBA), ki ga je ob posvetovanju z nacionalnimi pristojnimi organi predložil 31. oktobra 2014⁴.

V naslednjem oddelku je pregled različnih pravil, ki urejajo ravni uporabe bonitetnih zahtev, pri čemer so na začetku jasno obravnavana zadevna vprašanja. V tretjem oddelku so

¹ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

² Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

³ Sedma direktiva Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (UL L 193, 18.7.1983, str. 1).

⁴ Mnenje EBA o izvajanju členov 108 in 109 Direktive 2013/36/EU ter naslova II dela 1 in člena 113(6) in (7) Uredbe (EU) št. 575/2013 z dne 29. oktobra 2013.

opredeljene razlike, nedoslednosti in vprašanja glede razlage teh pravil. V zaključku je naveden predlog, kako v prihodnje obravnavati opredeljena vprašanja.

2. PREGLED PRAVIL, KI UREJAJO RAVNI UPORABE BONITETNIH ZAHTEV IZ CRD IN CRR

2.1. Splošno pravilo nadzora na dveh ravneh

Splošno pravilo je, da se za bančno skupino, ki vključuje eno ali več institucij, uporabljajo bonitetne zahteve na posamični in konsolidirani podlagi. Na posamični podlagi vsaka institucija v bančni skupini izpolnjuje bonitetne zahteve na podlagi lastnega položaja v skladu s členom 6 CRR. Na konsolidirani podlagi mora subjekt, ki vodi bančno skupino, izpolnjevati bonitetne zahteve na podlagi konsolidiranega položaja bančne skupine v skladu s členom 11 CRR.

2.1.1. Splošno pravilo v skladu s standardi BCBS

Pravilo o nadzoru na dveh ravneh je ključni element temeljnih načel za učinkovit bančni nadzor, ki jih je septembra 2012 revidiral Baselski odbor za bančni nadzor (v nadaljnjem besedilu: BCBS). Ta načela poudarjajo, kako je pomembno, da nadzorni organi poleg zagotavljanja nadzora na konsolidirani podlagi nadzirajo vsako banko v skupini posebej.

Splošno pravilo nadzora na dveh ravneh je tudi v skladu z okvirom BCBS iz junija 2006⁵, ki priporoča, da se bonitetna pravila uporabljajo na konsolidirani podlagi za vsako mednarodno dejavno bančno skupino in na ravni posamezne mednarodno dejavne podrejene bančne družbe v okviru take bančne skupine.

2.1.2. Obe ravni uporabe se medsebojno dopolnjujeta

Ravni uporabe se dopolnjujeta. Uporaba na posamični podlagi pristojnim organom omogoča, da se osredotočijo na samo institucijo, medtem ko uporaba na konsolidirani podlagi omogoča splošno oceno celotne skupine, ki ji institucija pripada. V okviru nadzora na konsolidirani podlagi lahko pristojni organi bolje opredelijo in spremljajo nevarnosti, ki jih drugi subjekti v skupini morda predstavljajo za posamezne institucije v skupini, s čimer se v zameno okrepi nadzor nad institucijami na posamični podlagi.

Uporaba na posamični podlagi je v skladu z dejstvom, da morajo pravni subjekti poravnati obveznosti, kar pomeni, da nadrejeni subjekti na splošno niso pravno odgovorni za obveznosti podrejenih družb. Na drugi strani se z uporabo na konsolidirani podlagi preprečuje dvojno štetje kapitala, kadar subjekt pridobi kapital, ki ga je izdal drug subjekt iz iste skupine. Z uporabo na posamični podlagi pa lahko nadzorniki zagotovijo, da je kapital ustrezno porazdeljen znotraj bančne skupine in na voljo za zaščito prihrankov ali naložb.

Uporaba na konsolidirani podlagi pristojnim organom omogoča nadzor finančnih subjektov, ki niso pod neposrednim nadzorom na posamični podlagi. Obseg konsolidacije vključuje vse subjekte, ki opravljajo bančne ali finančne dejavnosti, vključno s subjekti, ki niso razvrščeni

⁵ Okvir BCBS iz junija 2006 – *Basel II: Mednarodno približevanje merjenja kapitalske ustreznosti in kapitalskih standardov: spremenjeni okvir – celovita različica.*

kot institucije, na primer družbe za upravljanje, plačilne institucije ali finančni holdingi. Na drugi strani lahko pristojni organi z uporabo bonitetnih zahtev na posamični podlagi učinkoviteje odkrivajo tveganja znotraj skupine, ki jih ni mogoče odkriti zgolj z uporabo na konsolidirani podlagi.

2.2. Izjeme od splošnega pravila

Za načelo nadzora na dveh ravneh veljajo naslednje izjeme:

- pristojni organi v državi članici lahko podrejeno družbo ali njeno nadrejeno osebo izvzamejo iz zahtev po kapitalski ustreznosti na posamični podlagi, če sta podrejena družba in njena nadrejena oseba ustanovljeni v zadevni državi članici, se nadzirata na konsolidirani podlagi in sta vključeni v isti okvir upravljanja tveganja brez ovir za prenos kapitala v skladu s pogoji iz člena 7 CRR, pri čemer se lahko te izjeme v skladu s členom 109(1) CRD razširijo na bonitetne zahteve iz členov 74 do 96;
- pristojni organi v državi članici lahko centralni organ in kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, izvzamejo iz izpolnjevanja vseh bonitetnih zahtev na posamični podlagi, če so izpolnjeni pogoji iz člena 10 CRR, pri čemer se lahko ta izjema v skladu s členom 108(1) CRD razširi na notranje kapitalske zahteve;
- pristojni organi lahko nadrejeno institucijo in njeno podrejeno družbo izvzamejo iz zahtev o razkritju in zahtev po kapitalski ustreznosti (razen zahtev v zvezi s finančnimi vzvodi) na posamični podlagi, tako da se nadrejeni instituciji omogoči, da podrejeno družbo vključi v izračun svojih zahtev po kapitalski ustreznosti, če so izpolnjeni pogoji iz člena 9 CRR;
- pristojni organi lahko skupino institucij izvzamejo iz likvidnostnih zahtev na posamični podlagi in jih nadzirajo kot eno likvidnostno podskupino, če so izpolnjeni pogoji iz člena 8 CRR⁶; ta izjema lahko velja tudi za institucije, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog, in institucije, ki jih povezuje odnos v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS, če izpolnjujejo pogoje iz odstavka 6 ali 7 člena 113 CRR;
- v skladu z odstavkoma 4 in 5 člena 6 CRR za investicijska podjetja z omejenim dovoljenjem za opravljanje investicijskih storitev ne veljajo likvidnostne zahteve in zahteve v zvezi s finančnimi vzvodi na posamični podlagi; pristojni organi lahko tudi katero koli investicijsko podjetje izvzamejo iz izpolnjevanja likvidnostnih zahtev na posamični podlagi ob upoštevanju narave, obsega in kompleksnosti dejavnosti podjetja; v skladu s členom 11(3) CRR ta izjema zajema likvidnostne zahteve na konsolidirani podlagi, če skupina vključuje le investicijska podjetja;
- v skladu s členom 16 CRR se lahko skupina investicijskih podjetij izvzame iz izpolnjevanja zahtev v zvezi s finančnimi vzvodi na konsolidirani podlagi, če so vsi subjekti v skupini investicijska podjetja, za katere ne veljajo zahteve v zvezi s finančnimi vzvodi na posamični ravni;

⁶ Če imajo institucije dovoljenje v več državah članicah, se morajo pristojni organi različnih držav članic sporazumeti v skladu s členom 8(3) in členom 21 CRR.

- v skladu s členom 15 CRR in členom 108(1) CRD lahko konsolidacijski nadzornik izvzame skupino investicijskih podjetij iz kapitalskih zahtev in zahtev v zvezi s procesom ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala na konsolidirani podlagi, če skupina ne vključuje kreditnih institucij in vsa investicijska podjetja v skupini opravljajo omejene investicijske dejavnosti ali storitve;
- v skladu s členom 6(3) ali členom 13 CRR nobeni instituciji, ki je vključena v bonitetno konsolidacijo, razen pomembnih podrejenih družb, ni treba izpolnjevati zahtev o razkritju na posamični podlagi; institucije so izvzete iz zahtev o razkritju na konsolidirani podlagi, če enakovredna konsolidirana razkritja zagotovi nadrejena oseba, ustanovljena v tretji državi;
- v skladu s členom 6(2) CRR nobeni instituciji, ki je vključena v bonitetno konsolidacijo, ni treba na posamični podlagi uporabljati bonitetnih obravnav iz členov 89, 90 in 91 CRR za kvalificirane deleže v podjetjih, ki opravljajo nefinančne dejavnosti;
- subjekti v bančni skupini se lahko v določenih okoliščinah, kot so opisane v členu 19 CRR, izvzamejo iz bonitetne konsolidacije.

2.3. Utemeljitev izjem

Izvetje institucij, ki pripadajo bančni skupini, iz zahtev po kapitalski ustreznosti na posamični podlagi v skladu s členi 7, 9 in 10 CRR je utemeljeno, če se lahko te institucije obravnavajo kot en subjekt. To je mogoče, če so vsi subjekti v skupini povezani prek močnih razmerij obvladovanja in če jih na konsolidirani podlagi nadzira isti organ, hkrati pa so vključeni v okvir upravljanja tveganja, ki zajemo vso skupino, s trdnimi obveznostmi znotraj skupine in brez ovir za pretok kapitala. V takem primeru uporaba bonitetnih zahtev na posamični podlagi ne doda vrednosti nadzoru na konsolidirani podlagi.

Izvetje institucij, ki pripadajo bančni skupini, iz likvidnostnih zahtev na posamični podlagi v skladu s členom 8 CRR lajša upravljanje likvidnostnega tveganja celotne skupine in preprečuje nerazpoložljivost likvidnostnih sredstev zaradi omejitev notranjih prenosov likvidnosti znotraj skupine, ki bi se pojavila zaradi uporabe likvidnostnih zahtev za posamezno institucijo v skupini.

Izvetje subjektov v bančni skupini iz bonitetne konsolidacije v skladu s členom 19 CRR se šteje za ustrezno, kadar se nadrejeni subjekti soočajo z omejitvami, ki bistveno ovirajo uveljavljanje njihovih pravic nad podrejenimi družbami, ali kadar se dejavnosti, ki jih opravlja subjekt v skupini, tako razlikujejo do dejavnosti drugih subjektov v skupini, da vključitev subjekta nadzornikom ne zagotavlja pravilnega pregleda nad bančno skupino.

Izjeme v skladu s členom 6(3) in členom 13 CRR temeljijo na načelu, da obveznost nepomembnih podrejenih družb o razkrivanju bonitetnih informacij na posamični podlagi glede na bonitetne informacije, ki so že razkrite na ravni skupine, ne prispeva veliko k tržni disciplini.

Razlog za izjeme v skladu z odstavkoma 4 in 5 člena 6 in členom 16 CRR je dejstvo, da je količnik likvidnosti in količnik finančnega vzvoda prvotno razvil BCBS za uporabo v zvezi s

kreditnimi institucijami in ne v zvezi z investicijskimi podjetji ter brez upoštevanja specifičnosti dejavnosti in storitev, ki jih opravljajo investicijska podjetja.

Namen izjeme v skladu s členom 15 CRR je preprečiti, da bi skupine investicijskih podjetij z omejenimi investicijskimi storitvami ali dejavnostmi nesorazmerno bremenile kapitalske zahteve. Vendar je zaradi ohranitve kapitalske ustreznosti teh finančnih skupin podelitev izjeme povezana z izpolnjevanjem dodatnih pogojev glede izračuna kapitalskih zahtev, kapitala in notranjih kontrol.

2.4. Uporaba opustitev v EU

Zdi se, da je uporaba nekaterih opustitev v EU sorazmerno omejena:

- le 5 od 28 držav članic je odobrilo opustitev v skladu s členom 7 CRR;
- le tri države članice dovolijo nadrejenim institucijam, da konsolidirajo podrejene družbe v skladu s členom 9 CRR;
- le majhno število subjektov v skupini je izključenih iz obsega bonitetne konsolidacije v skladu s členom 19 CRR;
- le dve državi članici izvemata institucije iz zahtev glede upravljanja, prejemkov in upravljanja tveganja v skladu s členom 109(1) CRD.

Opustitev v skladu s členom 8 CRR se v čezmejnem kontekstu uporablja šele od 1. januarja 2015.

Nasprotno pa se odstopanje v skladu s členom 10 CRR za združna omrežja uporablja sorazmerno široko, saj ima veliko število centralnih organov in povezanih kreditnih institucij v vsaj šestih državah članicah koristi od te izjeme, ki bi jim lahko omogočila izvzetje iz zahtev v zvezi s procesom ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s členom 108(1) CRD.

Čeprav se zdijo opustitve manj pomembne, lahko močno vplivajo na strukturo in notranjo organizacijo bančnih skupin EU ter način, kako nadzorni organi nadzirajo bančne skupine. Spremembe obstoječih pravil bi lahko povzročile morebitne daljnosežne prilagoditve in stroške institucij, pristojnih organov in EBA. Vendar bi lahko bilo dobro, da se v prihodnje pregleda ureditev odstopanja, da bi se upoštevale izkušnje, pridobljene pri uporabi zahteve glede likvidnostnega kritja in enotnega mehanizma nadzora (v nadaljnjem besedilu: EMN).

3. VPRAŠANJA, OPREDELJENA V ZVEZI S PRAVILI, KI UREJAJO RAVNI UPORABE BONITETNIH ZAHTEV

Pri analizi pravil, ki urejajo ravni uporabe bonitetnih zahtev, so bila opredeljena naslednja vprašanja v zvezi z razlikami, nedoslednostmi in razlago, ki jih je treba dodatno obravnavati.

3.1. Razlike v odstopanjih, ki se uporabljajo za kreditne institucije in investicijska podjetja

Za kreditne institucije in investicijska podjetja veljajo bonitetne zahteve na posamični in konsolidirani podlagi, razen če so izvzeti iz teh zahtev. Vendar ureditev odstopanj ni enaka za obe vrsti institucij. Za razliko od kreditnih institucij se lahko investicijska podjetja izvzamejo iz izpolnjevanja likvidnostnih zahtev in zahtev v zvezi s finančnimi vzvodi na posamični podlagi v skladu s členom 6 CRR, ne da bi morala izpolnjevati posebne pogoje. V nasprotju s skupinami kreditnih institucij lahko pristojni organi izvzamejo skupine investicijskih podjetij iz izpolnjevanja bonitetnih zahtev na konsolidirani podlagi v skladu s členom 11(3) ali členoma 15 ali 16 CRR.

Ob upoštevanju velikosti investicijskih podjetij, narave njihovih dejavnosti ali njihovih profilov tveganosti bi morda bilo dobro v zvezi z njimi ohranjati manj stroga pravila. Zato bo pomembno ugotoviti, ali bi lahko takšna različna obravnava imela negativne učinke. V okviru splošnega pregleda celotne bonitetne ureditve za investicijska podjetja, ki ga mora Komisija izvesti leta 2015 v skladu s členom 508(2) in (3) CRR, bo Komisija pregledala tudi ureditev odstopanj, ki se uporablja za investicijska podjetja.

3.2. V pravila niso vključeni vidiki reševanja

Pogoji za izvzete institucij iz bonitetnih zahtev na posamični podlagi ne upoštevajo vidikov reševanja. Ti pogoji bi se lahko pregledali z vidika novih zahtev, ki jih uvaja Direktiva 2014/59/EU⁷ (v nadaljnjem besedilu: DSRB), da bi se ohranila skladnost med reševanjem bank in načinom nadziranja bančnih skupin. Pri oceni o prisotnosti ovir za prosti pretok sredstev znotraj bančne skupine bi se lahko upošteval zlasti obstoj sporazuma o finančni podpori v skupini, kot je naveden pod naslovom II poglavja III DSRB.

3.3. Obstoj odstopanj z neprimernim področjem uporabe

Pristojni organi lahko v skladu s členom 109(1) CRD izvzamejo institucije iz bonitetnih zahtev iz členov 74 do 96 CRD na posamični podlagi. Vendar členi 74 do 96 vključujejo temeljne bonitetne zahteve, na primer izvajanje stabilnih ureditev upravljanja, postopkov učinkovitega upravljanja tveganj in stabilnih mehanizmov notranjih kontrol. Pristojni organi zato neradi podelijo to izjemo, ker se te zahteve štejejo za nujne za učinkovit bonitetni nadzor. Glede na to je bolj preudarno omejiti obseg te izjeme, kadar uporaba navedenih zahtev na posamični podlagi ni nujna in se lahko ustrezno nadomesti z uporabo na konsolidirani podlagi.

Poleg tega člen 9 CRR ne dopušča izvzetja institucij iz zahtev v zvezi s finančnimi vzvodi, ki je dovoljeno v skladu s členom 7 CRR. Morda bi bilo dobro proučiti možnost za boljše usklajevanje teh dveh členov.

⁷ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

3.4. Nepopolni pogoji za uporabo opustitev

Nadrejene institucije in njihove podrejene družbe se lahko izvzamejo iz bonitetnih zahtev na posamični podlagi v skladu s členom 7 CRR, če izpolnjujejo določene pogoje iz navedenega člena. Vendar bi morda bilo dobro, da se obstoječi pogoji dopolnijo z dodatnimi specifikacijami, kot sledi:

- treba je uvesti razmerja obvladovanja med nadrejeno osebo in podrejenimi družbami, če je nadrejena oseba pooblaščenca, da svojim podrejenim družbam izda zavezujoča navodila; tak pogoj je že naveden v členu 10 CRR;
- predpostavljalo bi se lahko izvajanje okvira upravljanja tveganja nadrejene osebe v podrejenih družbah, če je v nadrejeni osebi in podrejenih družbah vzpostavljen enoten in celovit okvir upravljanja tveganja.

3.5. Neusklajenost pravil o izjemah med CRD in CRR

Proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP) se uporablja na isti ravni kot uporaba bonitetnih zahtev iz CRR. Ker je proces ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala iz člena 73 CRD izhodiščna točka procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja, pri čemer ta proces vključuje obveznosti iz členov 74 do 96 CRD, lahko ravni uporabe bonitetnih zahtev iz členov 108 in 109 CRD povzročijo naslednje nedoslednosti:

- proces ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala in bonitetne zahteve iz členov 74 do 96 CRD se morda ne uporabljajo na isti ravni, če so institucije izvzete v skladu s členom 108(1) ali 109(1) CRD;
- institucije, ki imajo koristi od odstopanj iz člena 8 ali 9 CRR, bodo morda morale uporabiti bonitetna pravila iz členov 73 do 96 na posamični podlagi;
- podelitve izjeme v skladu s členom 108(1) CRD ne pogojuje podelitev izjeme v skladu s členom 10 CRR, kar pomeni, da se lahko kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, izvzamejo iz kapitalskih zahtev na posamični podlagi, medtem ko morajo izpolnjevati notranje kapitalne zahteve;
- institucijam, ki pripadajo bančnim skupinam, ni treba izvajati procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala na posamični podlagi, čeprav morajo na tej ravni izpolnjevati zahteve po kapitalski ustreznosti.

Ravni uporabe procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala ter bonitetnih pravil o ureditvah upravljanja, upravljanju tveganja in politikah prejemkov iz členov 108 in 109 CRD bi se torej lahko uskladile z ravni uporabe drugih bonitetnih zahtev iz CRR in CRD. Vendar bi se lahko zahtevalo, da morajo vse institucije v veliki bančni skupini izvajati proces ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala, štela za preveč obremenjujočo, zlasti za institucije, ki v primerjavi s preostalimi v skupini niso pomembne. Tako bi se lahko skupaj z zahtevami v zvezi s procesom ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala na konsolidirani podlagi ta proces po potrebi uporabljal na posamični podlagi za katero koli institucijo, vključno z institucijami, ki pripadajo bančnim skupinam, razen kadar pristojni organi uporabijo odstopanja iz členov 7, 9 ali 10 CRR, pri čemer upoštevajo pomembnost institucije v primerjavi s preostalimi v skupini.

3.6. Nezadostno spremljanje subjektov, izključenih iz obsega bonitetnih zahtev

Bančne skupine lahko subjekte v skupini izključijo iz obsega bonitetne konsolidacije v skladu s členom 19(1) CRR, ne da bi se pri tem obrnile na pristojne organe. Vendar bi morda bilo dobro oceniti stroške in koristi zahteve, da bančne skupine uporabo opustitve v skladu z navedenim členom sporočijo svojim pristojnim organom, da bi slednji lahko izdali bankam dovoljenje pred sprejetjem izključitev ter spremljali število subjektov in obseg sredstev, vključenih v opustitev.

3.7. Opredeljena vprašanja v zvezi z razlago

3.7.1. Tveganje različnih razlag v zvezi z uporabo pravil o prejemkih na konsolidirani podlagi

V členu 92(1) CRD je določeno, da morajo pristojni organi zagotoviti, da se načela in pravila o prejemkih iz členov 92 do 95 CRD uporabljajo za institucije na ravni skupine, nadrejene osebe in podrejene družbe, vključno z institucijami, ustanovljenimi v offshore finančnih središčih. V uvodni izjavi (67) CRD je pojasnjeno, da je namen tega zaščititi in spodbujati finančno stabilnost v Uniji ter obravnavati kakršno koli izogibanje izpolnjevanju zahtev iz CRD.

Veliko zahtev glede prejemkov iz člena 92 CRD velja le za osebe, katerega dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucije. V Delegirani uredbi Komisije (EU) št. 604/2014⁸ so določena merila za opredelitev tega osebjia na ravni skupine, nadrejene osebe in podrejene družbe.

Poleg tega je treba zahteve glede prejemkov v skladu s členom 92(2) CRD uporabljati na način in v obsegu, ki ustrežata velikosti in notranji organizaciji institucij ter naravi, obsegu in kompleksnosti njihovih dejavnosti. Posodobljene smernice EBA o uporabi pravil o prejemkih bodo vključevale nadaljnja navodila o obsegu koncepta „skupine“ in uporabi načela sorazmernosti, kar bo prispevalo k odpravljanju tveganj različnih razlag in različne uporabe pravil o prejemkih.

Opozoriti je tudi treba, da je v členu 161(2) CRD določeno, da Komisija v tesnem sodelovanju z EBA pregleda določbe o prejemkih do 30. junija 2016. Pri tem pregledu se bodo poleg drugih elementov ocenili učinkovitost, izvajanje in izvrševanje določb o prejemkih, vključno z določitvijo morebitne vrzeli, ki bi nastala zaradi uporabe načela sorazmernosti.

3.7.2. Tveganje različnih razlag v zvezi s pogoji za uporabo opustitev

Institucije se lahko izvzamejo iz zahtev po kapitalski ustreznosti ali likvidnostnih zahtev v skladu s členi 7, 8 ali 9 CRR, če pretok sredstev ni oviran. Vendar lahko nadzorniki pri opredelitvi ovir naletijo na težave. Če bi se to pojasnilo, bi se lahko izboljšalo približevanje nadzorniških praks na področju uporabe opustitev. S širšega vidika bi se lahko pogoji iz

⁸ Glej člen 1 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 604/2014 z dne 4. marca 2014 o dopolnitvi Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov v zvezi s kvalitativnimi in ustreznimi kvantitativnimi merili za opredelitev kategorij zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucij (UL L 167, 6.6.2014, str. 30).

navedenih treh členov, zlasti člena 8 CRR, izboljšali z nadaljnjo podrobno določitvijo, kako zmanjšati tveganje različnih razlag med posameznimi organi.

3.7.3. Nejasno obravnavanje institucij z deleži v finančnih subjektih, ustanovljenih v tretjih državah

Člen 22 CRR in člen 108(4) CRD določata, da podrejena institucija z deleži v finančnem subjektu, ustanovljenem v tretji državi, izpolnjuje kapitalske zahteve in zahteve glede velike izpostavljenosti na subkonsolidirani podlagi ter pravila v zvezi s kvalificiranimi deleži in deleži, povezanimi s procesom ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala. Vendar je mogoče namen teh dveh členov razlagati na različne načine. Zato bi se lahko pojasnilo obravnavanje institucij z deleži v finančnih subjektih, ustanovljenih v tretjih državah.

4. SKLEPNA UGOTOVITEV

Ne zdi se primerno predlagati sprememb obstoječih pravil na podlagi poročila, saj mora Komisija nadalje razmisliti, ali in kako je treba ohraniti te izjeme in pogoje za njihovo uporabo. Nekateri od teh premislekov bodo zlasti umestni v povezavi z EMN. Poleg tega so nekatera pravila nova ali se še niso obsežno uporabljala, zato so potrebne izkušnje z njihovo uporabo, da bi lahko Komisija pozorno ocenila izvedljivost spremembe obstoječih pravil.

Prav tako se zdi zlasti pomembno, da se pred proučitvijo možnosti spremembe pravil, ki se uporabljajo za investicijska podjetja, upoštevajo sklepne ugotovitve poročila o bonitetni ureditvi za evropska investicijska podjetja, ki ga Komisija izda v skladu s členom 508(2) in (3) CRR.

Nenazadnje, Komisija bo pri razmisleku, ali bi bilo ustrezno spremeniti način uporabe bančnih bonitetnih zahtev, upoštevala izkušnje, ki so jih pristojni organi pridobili v zvezi z izvajanjem zahteve glede likvidnostnega kritja in uporabo določb iz DSRB.